

"Bedstefar"

En eksamensstil på Teknisk skole skrevet af Ida Hasseriis (Ruth) omkring 1907.

Bedstefar Thomas døde i 1903.

Renskrevet af Anders Hasseriis (barnebarn) 2016.

Det er ikke langt fra, at Bedstefar er Midtpunktet i lille Ruths Tilværelse. Hun løber bagefter ham, når han går i Kostalden og fodrer Køerne og giver Kalvene Mælk. Hun snakker hele Tiden og er glad, når Bedstefar hører efter og svarer hende, for hun kan så ofte stå og snakke bag ved sin Mors Skørt, når Moderen smører Mad, uden at få svar på det, som hun har spurgt om mindst flere Gange. Hun er så lille og ved ikke, at Moderens Tanker må arbejde med så mange Ting. Der er otte Børn foruden Far og Mor og gamle Bedstefar, og så er der desuden Bothilde, som er fra Bornholm, og som er så rar; hun har været hos Lærer Hasseriises 6-7 År, så man kan nok forstå, at hun ligesom hører til Familien og er en god Støtte for Fru Hasseriis. Men selv om Bothilde udfører det meste af Arbejdet, så er der mere end nok for Fru Hasseriis' flittige Hænder også, og ikke mindst for Tankerne. Derfor er det, at hun undertiden overhører Børnenes Spørgsmål, når de står flere om hende og spørger samtidigt. Men så løber Ruth hurtigt ud til Bedstefar og spørger om det samme, og Svaret udebliver ikke, for Bedstefar har ikke så travlt. Ruth kan også hjælpe ham at give Kalvene Mælk, det vil Bedstefar gerne have, for han har en stiv Arm, og det er ikke altid så let for ham, når Kalvene rusker med Spanden for at få den sidste Dråbe Mælk. Ja, de vil næsten have mere end der er; de bøser og støder i Spanden, så man næsten ikke kan tage den fra dem, og så suger de på Kanten af Spanden som et sidste Forsøg på at beholde den. Ruth putter sin ene Hånd ind i Kalvens Mund, hun gyser lidt ved det, men hun ved fra Bedstefar, at Kalvens lille bløde mund ikke kan give hende nogen Skade og så lader hun den suge til Hånden er helt træt, og så er den så våd og slimet, så hun må hen til Pumpen og vaske den godt.

Hver Sommer tager Ruths Far på Skovtur med Skolebørnene, og det er en strålende Dag fra først til sidst. Ruth glæder sig, til hun bliver stor nok til at komme med, men foreløbig går hun jo ikke engang i skole, så der er længe til. Men Ruths Mor, som ser Længslen i de små Barneøjne, finder på Råd. Hun skærer "Mellemmadder" og Kringle, pakker ned i en Kurv og lægger også en Flaske med "Saftevand" i, og så snakker hun med Bedstefar ude i Gården. Og lidt efter vandrer gamle Bedstefar afsted med Ruths lille Hånd i sin, de skal på Skovtur i "Jordbærhaven", en lille lavtliggende Have, med gamle Frugttræer og græsplæne, som hører til skolen. Ruth er meget lykkelig; hun er af Naturen lidt sky og frygtssom men i Selskab med sin Bedstefar er hun helt sig selv, og hun føler sig så tryk, når hun har ham i Hånden. Et par Timer efter kommer de hjem igen og det har været en dejlig Dag.

Ruth har megen Tandpine. Hun har dårlige Tænder, og hun sidder tit på Bedstefars Knæ og græder ind mod hans Vest. Han snakker altid så beroligende; det hjælper, at han altid siger, det går snart over. Bedstefar har sin Stue ved siden af Køkkenet. Der står en stor Dobbeltseng og en Dragkiste foruden Bord og Stole, det er en meget hyggelig Stue. Bedstefar sidder der dog ikke meget, hans Yndlingsplads er i Sofakrogen inde i Dagligstuen, der sidder han om Aftenen og læser i Bibelen, mens han bakker af sin Pibe. Ruth holder meget af at gå i Sofaen bag Bedstefars Ryg; det er en af de sjældne og meget smukke, gamle Sofaer med

udskæringer i Dragemønster og små Spejle i Armlænene. Ruth kan lege der i Sofaen som i en hel Stue. Hun travrer frem og tilbage på det røde Skindbetræk, og undertiden finder hun på at flette bedstefars Hår. Det er snehvidt og hænger så meget ned over Jakkekraven, så det kan flettes; der kan blive flere små Fletninger, som dog hurtigt går op igen. Bedstefar lader hende lege, han er optaget af det, han læser og og følger med den højre Pegefinger Linjerne. En Gang imellem kan Ruth høre, han siger Ordene ved sig selv, det undrer hun sig over.

En Aften opdager hun pludselig, at Bedstefar sover. Piben er gledet ud af Munden, og han hælder Hovedet lidt bagover og sover fast. Hun bliver bange og løber ned af Sofaen og hen til sin Mor. Men Mor siger, at det er kun fordi Bedstefar er gammel, og nu er han træt. Siden tænker Ruth ikke så meget over det, men forsøger at være stille, når Bedstefar sover.

Lærer Hasseriis har Avis sammen med deres nabo, som har en Gård lige ved siden af Skolen. Avisen kommer først til Lærer Hasseriis, og så bliver den ved Aftenstid bragt over til Naboen. Bedstefar som ofte kaldes "gamle Thomas" holder meget af at gå med Avisen, og så får han en Passiar med de flinke Folk.

Ruth får en Aften en slem Forskrækkelse. ½ Time efter at Bedstefar er gået med Avisen, kommer han hjem igen; han er ganske bleg og har en blodig Flænge i den ene Kind, og den stive Arm, som altid var bøjet, hænger lige ned. Fru Hasseriis farer op og slår armene om ham, og Lærer Hasseriis får hurtigt sendt Bud efter Lægen. Det varer kun ½ Time før Lægen fra den nærmeste Købstad er der og han ser straks, at den stive Arm er brækket. Da den er sat sammen og forbundet, sidder den igen i den bøjede Stilling og det er ligesom mere trygt at se på. Bedstefar var snublet over en Vognstang i Porten, og ingen havde i den mørke Aften hørt eller set noget dertil, så han måtte selv med den brækkede Arm komme på benene og det lykkedes ham, selv om det var svært.

Bedstefar har mange Venner i den lille Landsby, og han er velkommen alle Steder. Ofte sidder han og fortæller om 3 Års Krigen, hvor han var med ved Fredericia, derfra havde han den stive Arm. Engang strøg en kugle så tæt forbi hans Mund, så den strejfede hans Overskæg, og én fandt han i sin Småkop i Tornystret. Engang imellem, når Ruth er inde i Bedstefars Stue hos ham, viser han hende en Medalje med Dannebrogssløjfe. Den har han fået som Belønning for Tapperhed. I Skuffen, hvor Medaljen ligger, har Bedstefar også "det nye Testamente". Det er i gråt Bind, og det er meget slidt, det har han haft med i krigen, og det slidte Bind tyder på, at det er meget brugt. Om Aftenen, når Ruth og hendes Søster er kommet i Seng i det lille Værelse ved siden af Bedstefars Stue hænder det, at han står i døren og spørger, om de vil synge en Aftensang og så synger de to små Piger: "Jeg er træt og går til ro," Bagefter beder han Fadervor med dem og siger Godnat, og de råber begge to: "God Nat Bedstefar."

Den Sommer, da Ruth er 13 År, er Bedstefar ikke rask, han kan ikke holde ud at gå i marken, og tit kommer han ind og sætter sig lidt i Køkkenet for at hvile. Fru Hasseriis laver straks Kaffe til ham, hun ved, at det liver ham op. Han siger til hende, at hun er altid god imod ham. Det vil hun ikke høre noget om, men hun holder af Bedstefar, som han holder af sin Svigerdatter.

En Dag er Lærer Hasseriis gået i Marken med alle Børnene for at stakke Hø, Fru Hasseriis er ene hjemme med Bedstefar, som ligger til Sengs. Han er ikke egentlig syg, men kan ikke være oppe. Hun hører fra Dagligstuen, at han kalder på hende, og da hun kommer i Døren, ser hun, at han sidder på Sengekanten og og pludselig falder han bagover. Hun får ham dog drejet, så han ligger rigtigt i

Sengen, og lidt efter er gamle Bedstefar død. Fru Hasseriis får Naboen til at gå op i Marken med det triste Bud. Ruth ser på sin Far. Han lægger stille Riverne og Forken til Side, og de går alle hjem. Den Dag græder Ruth, som Hjertet skulde briste. Hun lister stille omkring og synes ikke der er Hygge nogen Steder, når Bedstefar er borte. Hun kommer igennem Køkkenet og ser, at der ligger Bedstefars Tøj, som han havde på, da de gik i Marken. Det er underligt at se hans Nattøj ligge der, også den lille blå Hue, han lå med.

Hun stirrer på Tøjet og går hen og tager den lille Hue i sin Hånd. Lidt efter går Døren op, og der kommer flere Mænd bærende med noget tungt. Da styrter hun bort og græder igen. Nogle Dage efter kommer Bedstefars gamle Ven Jens Ferslev, som er gift med Bedstefars Søster; de to har fulgtes ad i Krigens År, og nu vil han følge sin Kammerat til Kirkegården. Nede i Loen hvor Bedstefars Kiste står, tager Lærer Hasseriis Låget af og ligeledes en lille Dug af hans Ansigt. Ruth er med. Hun er hele Tiden i Hælene på de voksne, når de går ned, hvor Bedstefar står. Hun ser med Angst, at Bedstefars Træk er så forandrede, så hun knap kan kende ham. Det er underligt; for et par Dage siden var hun derinde sammen med en Skolekammerat, og de to stod længe og så på ham, da lignede han sig selv. Jens Ferslev går hen og tager hans Hånd og siger: "Farvel Kammerat," og da ser Ruth, at både Far og Mor græder.